

Aprílový pohár 2014

Již rok jsme plnoletí a nutno podotknout, je to znát. Ne snad v zájmu o nás, ale ve vyzrálosti týmu určitě. Ti co se narodili v průběhu prvního ročníku jsou už zdatnými pomocníky a v některých případech i nástupci svých rodičů. Mění se pravidla, mění se rozhodčí, mění se leccos. Je nás už opravdu málo kdo pamatuje finanční odměny závodníků nebo proplácení cestovného. Stejně tak „aprílové“ ceny jako třeba ozdobený dřevěný dort nebo molitanové chyty.

Čas se zastavit nedá.

V sobotu 22.3. se tedy celé soukolí roztočilo znovu.

Léty zažitá úkony jednotlivců vytvořily opět harmonicky fungující celek.

V 9hod.se pod stěnou představilo šest děvčat odhodlaných pokořit co nejlépe dvě kvalifikační cesty, které vytvořil stejně jako cesty pro kluky Vítek Lachman.

Vzhledem k počtu holek se lezly cesty postupně po sobě. Tu první (lehčí 7a) daly hned tři holky TOP, ale druhá cesta (7b+) to pěkně rozřadila.

Celkem vlastně o nic nešlo, protože do finále měli stejně zajištěn postup už všechny rovnou při prezentaci.

V 11hod.už pod stěnou stála celá patnáctka kluků a koukala, jak Vítek prostupuje jednou (7b+) a posléze druhou (7c) kvalifikační cestou.

Tomáš Binter (hl.rozhodčí) rozhodl vzhledem k počtu závodníků, že se polezou obě cesty současně.

Ve 12.15hod.bylo vše dokonáno.

Hned šesti klukům se podařilo obě cesty TOPovat, což slibovalo kvalitní finále.

V 15hod. to ve vsí parádě „rozjely“ holky (7c).

Veronika Scheuerová nás Bohužel těšila svým výkonem pouze 2:51min., což napovědělo, že není všechno dle jejich představ.

Ani Terku Svobodovou nezastihla forma v Lomnici v tom nejlepším a skončila 5.

VIčková Eliška startovala hned po Tereze, jelikož v součtu bodů z kvalifikace se umístila těsně před ní, což jí zůstalo i v konečném účtování.

První ze třech TOPistek z kvalifikace nastupovala Jana Vincourková.

Bojovným výkonem se udržela v chytech 4:25min., ale ne jen udržela, ale vydržela v nich i postupovat až nejdále ze všech, což jsme pochopitelně poznali až v závěru.

Po Janě nastoupila jediná nejuniorka Edita Vopatová.

Edita statečně stoupala, ale Janin výkon nezopakovala.

Všechno tedy bylo na poslední startující Ivě Vejmolové.

Iva ale nedosáhla ani „Editiného“ chytu, tak bylo vše rozhodnuto!

Kluci měli startovat finále v 16hod.

Vítek malinko prodloužil montáž cesty (8a), tak jsme si dvanáctku finalistů představili před půl pátou.

Pravdou je, že kromě čtyřech TOPařů z kvalifikace to nikdo nezdržoval, jelikož prvních šest borců nevydrželo ve stěně víc jak 1:46min., proto jsme se dost rychle dostali ze startovního „skluzu“.

Prvním nastupujícím TOPařem byl pískovcový specialista Ondra Beneš.

Teprve u něho mohli již „odpadnuvší“ borci okoukat vyřešení onoho problému, který oni nezvládli a myslím, že ne jen oni ale i početné publikum tento výkon patřičně kvitovalo! Nic méně Ondra si tentokrát pro TOP nedolezl.

Po Ondrovi nastoupil ke svému pokusu druhý leze s nejlepším výsledkem z kvalifikace Honza Jeliga.

Za bouřlivého povzbuzování předvedl opět nové řešení přelezení krápníku, a když se mu zadařily i další těžké kroky, měl cestu k TOPu otevřenu. Nedošlo mu a měl TOP!

To byla sice výzva pro další ještě izolované TOPisty, ale i vráska na čele stavěče!

Vzhledem komu, že i další dva TOPisti se nechali „nachytat“ „dynamem“ do inkriminovaného chytu(které nefungovalo), zbývali v izolaci už jen dva poslední borci.

Kučera Roman byl v loni vítězem Aprílového poháru. Letos to ale nezvládl a nedolezl ani k výkonu Ondry Beneše.

Vráska na čele se zmenšovala.

Posledním, kdo mohl ještě celou situaci zdramatizovat a závody trochu protáhnout byl Tomáš Binter.

Problémy přechodu do stropu, kde většina závodníků končila, vyřešil s přehledem, a i on ukázal novum při přelezu krápníku.

Pravdou je, že na něm při „vyklepávání“ trávil na můj vkus dost času, což ho potom pravděpodobně stálo ten pověstný krůček od cíle.

Jak už to v životě chodí a ve sportu zvlášť, neštěstí jednoho bývá štěstím druhého.

V našem případě bylo Tomášovým pokusem rozhodnuto a perfektně rozřazeno!!!

Předání cen od sponzora ČHS - pivovaru Rohozec, Singing rocku a partnera naší stěny fy. Samohýl už bylo jenom třešničkou na dortu pro všechny úspěšné.

Doufám, že jsem svým shrnutím událostí nevnesl zmatek do vašich myslí a je vám zcela jasno, jak to v lomnické sokolovně probíhalo!

Pokud byste nebyli po přečtení tohoto článku dost moudří, není nic jednoduššího než si výsledky někde vyhledat(ČHS), nebo a to bude vůbec nejlepší přijet příští rok na 20.ročník osobně.

Už nyní vám mohu slíbit nevšední zážitky nejen sportovní.

Za HO Lomnice se těší

Mirek Sacký